

naa ved vore Ændringsforslag, at denne Jord ikke vedblivende skal have Lov til at ligge og give Underskud for dem, der eje eller bruge den. Vi ville, at den skal gøres frugtbringende, saa at der kan leve Folk paa den Jord, der tidligere ingen Indtægt har givet. — Ja, Ministeren har nogle Medlemmer, der sidde og le her bagved; det er en Fremgangsmaade, der ogsaa blev brugt i Gaar. Jeg paataler det, da det ikke sker saa højt, at det kan høres fra Formandspladsen.

Saa kom den højtærede Minister i Gaar med en Udtalelse, som ogsaa undrede mig en Del. Jeg tilsaar, den endogsaa undrede mig i høj Grad. Den højtærede Minister sagde, at Kommunerne toge naturligvis for Jorden, hvad de kunde faa. Jeg troede, den højtærede Minister havde underbygget sit Forslag saaledes, at det blev umuligt at tjene mere end de 5 pCt., som han giver Lov til at tage i Rente af de Penge, der anbringes deri. Den højtærede Finansminister giver imidlertid ved sine Udtalelser i Gaar mig Ret i de Udtalelser, jeg fremsatte ved denne Sags første Behandling, at de private Foreninger let ville kunne omgaa denne Lov og putte adskilligt af de 5 pCt. i Lommen. Kommunerne derimod tror jeg ikke ville gøre, hvad den højtærede Minister sagde, nemlig, at Kommunerne naturligvis tage for Jorden, hvad de kunne faa. Jeg kunde fristes til at bede den højtærede Minister om at læse sit eget Lovforslags Paragraffer igennem, navnlig §§ 2 og 8, hvor han har taget Forholdsregler imod, at man tager saadanne Priser for Jorden. Den højtærede Minister skal jo selv godkende Vedtægterne, han skal gennemse Regnskaberne eller i alt Fald lade sine Folk gøre det, saa jeg troede, at de Bestemmelser, der ere trufne i Lovforslaget, netop vare tagne for at hindre, at man kunde tage for Jorden, hvad man vilde. Jeg forstaa derfor ikke de Bestemmelser, der findes i Lovforslaget, naar den højtærede Minister her kan udtale, at Kommunerne tage naturligvis for Jorden, hvad de kunne faa. Den højtærede Minister maa indrømme mig, at en saadan Udtalelse ikke harmonerer med det, han selv har fremsat i Lovforslaget. Jeg synes ikke den højtærede Minister har Lov til at forudsætte, at Kommunerne, naar de drages ind under denne Lov, straks ville forsøge at omgaa Loven; naar den højtærede Minister forudsætter det, maa han tillade mig at forudsætte, at de private Foreninger, der lettere ville kunne gøre

det, ville forsøge at omgaa Loven ved at indkassere mere end de 5 pCt., Ministeren forudsætter.

Saa naaede den højtærede Minister endelig til at finde et Guldkorn, som rigtig skulde gøre sig; det var, at det ærede Medlem fra Fredensborg (Lars Pedersen) var uenigt med mig paa dette Punkt. Jeg kan forstaa den højtærede Ministers Grund til at fremhæve det, thi jeg ved godt, at i hans eget Parti tillader man ikke Folk at have en afvigende Opfattelse. Det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen) var enigt med mig i disse Ændringsforslag ved 1ste Behandling og tog endogsaa Ordet og anbefalede dem. Men det ærede Medlem fik ikke Lov til at fastholde dette Standpunkt ved 2den Behandling. Jeg skal sige den højtærede Finansminister, at hos os er Sagen en anden, der ere vi fri Mænd, der have Lov til at have vor Overbevisning. (Afbrudelse.) Ja, de Herrer protesterer, de vide, hvad det betyder hos dem selv, men hos os er det virkelig saaledes; jeg kan forsikre den højtærede Minister om, at det ærede Medlem for Fredensborg ikke er ringere i mine Øjne, fordi han ikke er saa stærk en Tilhænger af det offentlige Fæste som jeg, men kan det trøste den højtærede Minister, kan jeg gerne indrømme, at jeg ogsaa tidligere har set paa dette Forhold med noget andre Øjne. Navnlig efter at Landarbejderloven er gennemført, hvor jeg har set Husmænd sidde som Prioritetsbestyrere med Prioritetsgæld til op over Skorstenen, saa de have vanskeligt ved at klare sig, er det, jeg ønsker at gøre et Forsøg paa anden Maade, navnlig gennem offentligt Fæste, om man ikke ad den Vej kan skabe bedre Forhold, naar Landarbejderne have en lille Kapital. Den højtærede Minister er gaaet den modsatte Vej; men jeg tror, at naar den højtærede Minister er gaaet fra offentligt Fæste over til Ejendomsforholdet, saa vil det nok vise sig, at den Vej, jeg ønsker at gaa, hører Fremtiden til.

For Resten vil jeg ogsaa sige, at som Forslaget foreligger, og som det vel ogsaa nok vil komme til at foreligge ved 2den Behandling, vil den Frihed, som der er med Hensyn til Besiddelsesformen, ingen Betydning have. Det udtalte den ærede Ordfører (M. Pedersen) allerede ved Sagens 1ste Behandling, og jeg gør her den ærede Ordførers Ord til mine; jeg tror, han har Ret, naar han ser saaledes paa det, at, som Lovforslaget foreligger og vil komme til at foreligge her fra dette Tings Side, vil den Frihed kun have meget ringe